

Herning eksporterer jazz til Reykjavik

European Jazz Orchestra gav koncert i Islands nye koncerthus

AF MICHAEL DYHRBORG
DSI Swinging Europe

REJSEBREV Dirigenten stiller sig op foran orkestret. Udenfor rusker vinden. Hele dagen har en storm været på vej. Bølgerne piskes til skum, og vimplerne kastes rundt, så de næsten slår knuder på sig selv. Men indenfor høres ikke en lyd. Der er 1500 mennesker i salen.

Alle er kommet for at fejre koncerthuset Harpa, som i dag fylder et år. Byggeriet blev påbegyndt i gode tider, men da krakket kom, var fundamentet det eneste, der stod færdigt. De fede tiders Ground Zero midt på byens mest eftertragtede adresse.

Både lokalpolitikere i Reykjavik og landspoli-

tikerne i Island besluttede at gennemføre byggeriet. Derfor står koncerthuset Harpa nu som et monument på havnen i hovedstaden, og derfor er European Jazz Orchestra inviteret til at spille på hovedscenen.

Jere Laukkanen, dirigenten, har øvet med musikerne siden middag.

European Jazz Orchestra er et big band, og musikerne udpeges hvert år fra forskellige lande i Europa. Orkestret, der skal turnere i 2012, er endnu ikke sammensat, så det er 2011-udgaven, der skal spille. Det er tolv måneder siden, musikerne har set hinanden, så efter knus og gensynsglæde skal instrumenterne frem. De gamle rutiner skal bankes på plads.

Inden European Jazz Orchestra er nået hertil, har

der været heftig aktivitet på kontoret i Herning, for det er hos Swinging Europe i Nørregade, at det hele arrangeres og bliver planlagt. Logistikkens skal være i orden, for at tyve mennesker kan flyves ind fra 16 forskellige lande. Især når der kun er to flyselskaber at vælge imellem.

Men nu er de her.

En speciel aften

Dirigenten knapper jakken op og slår takten an. Musikken, som det handler om, flyder ud i salen. Først sagte og melodisk, så swingende og højlydt. I salen tapper en hånd på armlænet, en fod vugger til rytmen.

Orkestret og publikum har fundet hinanden, og stilheden vender ikke tilbage. Pauserne i mellem

Islands nye koncerthus var flot fyldt op.

PRIVATFOTO

numrene fyldes ud af klapsalverne. Officielt er det sommer i Island, men da dørene til Harpa åbner op, hvirvler sneen ned. Aftenen har i sandhed været speciel.

Rundt om kulturen

Navn: Michael Dyhrborg

Alder: 39 år

Jobbeskrivelse:
Kommunikationsansvarlig
hos DSI Swinging Europe

Hvorfor er det, du laver, så interessant?

Jeg får lov at arbejde med ord og idéer. Har man læst det indledende kapitel i biblen, så ved man, hvor meget man kan få ud af de to størrelser!

Hvornår tænkte du sidst: »Det er godt nok et dejligt job, jeg har«?

Jeg er seneste mand på kontoret hos DSI Swinging Europe og har kun været i gang i halvanden måned, men da jeg sad med min kuglepen i Harpa - det nye koncerthus i Reykjavik - og skrev rejsebrevet, der står andetsteds her i kulturtillægget, tænkte jeg just det: Det er godt nok et dejligt job, jeg har. Jeg får lov til at være bindeleddet mellem fantastisk musik og det publikum, som ikke kunne være til stede. Og så oven i købet i ekstravagante omgivelser, som vist inspirerede til et par smagfulde gloser.

Hvad er den største udfordring i dit job?

At omformulere kunstneriske tanker og processer til billeder, som kulturbrugere kan relatere til. Det handler hele tiden om at beskrive den oplevelse, der venter i stedet for at fortælle om de overvejelser, der ligger til grund for oplevelsen. Hmm... Det gør jeg åbenbart bedre for andre end mig selv. I stedet for at fortælle, at noget bliver skægt, gælder det om at få læseren til at grine, så han selv tænker: »Det lyder skægt«.

Hvilken teaterforestilling har du senest set?

»Ego-logical Landscape« på Bora Bora. En

slags danseforestilling, hvor mennesket blev fremstillet som et dyr på National Geographic, og som speakerstemmen på et tidspunkt sagde: »Se, nu danser performancekunstnerne. Vi ved ikke, hvorfor de gør det, men det er en fryd at overvære«.

Personligt er jeg vild med moderne dans, fordi jeg ikke aner en snus om det. Jeg behøver ikke at have nogen mening, jeg skal blot sidde og tage imod, og ofte er det både smukt og meget, meget morsomt.

”

Jeg er ked af at sige det, men Rundetårn bliver ved at imponere mig

MICHAEL DYHRBORG

Hvilken film har du senest set?

»Hvad med Kevin?«. En historie om et mor-og-sønforhold, hvor begge har for korte arme til at nå hinanden. Fortalt i et nedkølet, langsomt tempo. Sønnen ender med at begå en skolemæssakre, hvad moren kommer til at undgå for.

Alle andre forældre er sammen om forfærdelsen, mens gerningsmandens mor er helt alene i verden med sin erfaring. Det særligt interessante ved den vinkel er, at nordmændene

reagerede lige omvendt efter Breivik. De henvendte sig offentligt til terroristens mor og sagde: »Du er en af os«.

Hvilken cd har du senest hørt?

Hvad? Cd! Næ, du. Hjemme i privaten bliver der spillet vinylplader! Det eneste musikformat, der har været det sidste nye hele to gange (pladesalget er stigende).

Svaret er Emmylou Harris' »Wrecking Ball«. Hendes stemme har en evne til at række langt ind i mit liv som en hellig klokke af sølv eller noget andet fint, der er krakleret med tiden.

Hvad var din seneste koncertoplevelse?

Raveonettes' jubilæumskoncert på Spot Festivalen. Jeg er stor fan af Sune Wagner, som jeg egentlig mener skriver popsange pakket ind i støj. Forestil dig, at du sidder ved siden af en rumraket under lift-off, så har du en idé om, hvordan det var i Musikhuset Aarhus. Vi kom ud med tilbagestrøget hår og svedne grin.

Hvilken bog er du i gang med at læse - og hvordan er den?

»Oscar Wao & hans korte og forunderlige liv« af Junot Diaz. Den er kvik, rap og omskiftelig. Jeg er nået en fjerdedel ind i historien og bliver ved med at tænke på »Stormland« af Hallgrímur Helgason, som jeg synes, den minder meget om. Begge bøger handler om et menneske, der har et anstrengt forhold til den kultur, han lever i. De er begge outsiders og har en voldsom og uindfriet længsel efter kvinder. Indtil nu vil jeg helst anbefale den sidstnævnte.

Hvad kan du godt lide at se i tv?

Sort skærm.

Hvad er dit yndlingskunstværk?

Oluf Hartmann har malet et billede af Jakobs kamp med englen. Gud er en kæmpe krabat med sorte vinger, som står helt urokkelig, mens Jakob aser og maser, men i deres brydning er der også en omfavelse, som altid rører mig, når jeg ser maleriet. Hvilket jeg gør jævnligt. Det findes i to udgaver og hænger både på Aros og Statens Museum for Kunst.

Hvad er det mest imponerende arkitektur, du har set?

Rundetårn! Jeg er ked af at sige det, men Rundetårn bliver ved at imponere mig. Kan du huske de små spande, som vi proppede klodser ned i, da vi var børn? Arkitekterne sidder jo og klemmer den ene firkant og rek-

tangel efter den anden ned i byen, men midt i det hele har Christian 4. forlangt at få en rund bygning, så man kunne kigge stjerner. Det bliver jeg glad i låget over, hver gang jeg kommer forbi.

Hvad er dit yndlingssted i Herning - rent kulturelt (og du må ikke vælge dit eget sted...)?

Fermaten. Jeg har brugt stedet, siden jeg var teenager, så jeg har mange oplevelser fra netop det spillested.

Hvad mangler kulturen i Herning?

Publikum. Det er sjovest, når vi er mange.

Hvad kunne politikerne gøre bedre i forhold til kulturen?

De skal være mere nonchalant med pengepungen, når det kommer til de tossede, originalerne og fantasterne. Det er dem, der fostrer fremtidens idéer. Musikteatre, conferencecentre og den slags udfylder et væsentligt behov, og jeg har intet ondt at sige om dem, men det svarer til at købe aktier i Mærsk. Det kræver ikke det store intellektuelle vovemod.

MICHAEL DYHRBORG